

תורבות

התורה ממקדשת על בית סוקולוב

תערוכה שבה נראות מחלבות מתאבדות בשונה מחזיקות בידן את ישו תוצאת החל מהערב בבית סוקולוב • אתם תחליטו אם מדובר באמנות לגיטימית או בחיצית גבול

"תשמע, בן ישראל קורא עיתון וצופה בטלוויזיה, או מתעורוכת אמנויות הא יתעכבר? המדריה הרוי מעצבנת כל הזמן. אנחנו בסך הכל מדברים על זה בשפה ערינה של אמנויות ולא מראים דם וחילקי גופות. המציגות הרבה יותר חרדה מהאמנות".

מןכל אגדות העיתונאים יוסי בר מוחא אמר בתגובה כי הוא יעביר את הנושא לבחינה מהודרת של הנהלת האגודה. "התערוכה היא במסגרת חופש הביטוי", הוא אומר, "אבל כשהומינו את התערוכה לא ידרענו שזה מה שהולך להיות שם, וראיתי את זה רק כשהתלו את החרוזות. בסופו של דבר החלטתי לא להוריד אותה ממשום שזו פגיעה בחופש הביטוי". ☈

// לייאור אברבנבל

אהבה אבל גם המון שנה. "רצינו להראות את זה דרך המדונה, שהיא מסר של אהבה לתינוק ולעלום – אבל במקום זה, כאן הוא מגיע בתור שנה. מעבר לתמונות האלה, יש בתערוכה גםلوحות זיכרון, שם למשה ארמה שלחנה מפיגועי התאבדות".

ומהו, בעצם, המסר של כל זה? "המסר הוא אחד: אנחנו אומרים שהילד שבידי המדונה בסוכה, כי תראו למה הפכה האישה שאוחות בו. חשוב לו להבהיר שלמרות שהנשימים האלה מוגדרות קדושות, אנחנו לא נותרות פה תשובה.

אנחנו שואות שאלות. וזה לא קשור לפוליטיקה, אלא רק לנפש האדם".

לא חשבת שזה יעכبن את באית בית העיתונאים?

הנהלת בית סוקולוב תבחן בקרוב את השאלה האם ברצנה להמשיך להציג תערוכת צילומים שנזיה בחלוקת שולטה שם השבוע – תערוכה בשם "אמא, אישה, רוצחת...". של האמניות גליה בליקיר וליליה צ'ק, הקוללת תמונות שכחן נראות מחלבות מתאבדות בתוך ציורים של המדונה הקדושה. התערוכה צפוייה להיפתח היום (חמישי) בערב באופן رسمي בቤת העיתונאים בתל אביב.

"אמנות نوعה לדבר על כל נושא", מסבירה בליקיר, "זו דרי לא פורנוגרפיה. זה מדובר בשפת האמנות על נושא כאב, וזה כדיijk המוקם להראות אותו".

ליקיר ועמיתתה התכוונו להציג את הביעיות בכך שאישה נולדה להיות אמא, ובלבها יש הרבה מאוד